

Пакъ своето отечество,
Като отъ всички най—добро
Милея и обичамъ. — 2
То съ злато се не гордѣй,
Нито съ рудници сребърни,
Но пакъ азъ България
Обичамъ съ тѣзи планини,
Съ тѣз' плодовити равнини,
Съ които я ѣ Богъ дарилъ. — 2
Обичамъ бащинъ си языкъ
Съ сърдеченъ почетъ най-великъ
Отъ другитѣ язици:
Той ми напомня кротостта,
На мила майка любовта
И радости дѣтиски. — 2
Давамъ на всичкий свѣтъ ржка:
На всички искамъ ползата
Тѣлесна и духовна:
Но за отечеството си,
Земя която ме роди
Пазя любовъ синовна. — 2)

Пролѣтъ.

Пролѣтъ мила, животворна!
Колко хубави си ти!
И засмѣна, благотворна,
Пълна съ драгостъ, съ красоти!
Зимний снѣгъ се растопява,
Гинятъ гжеститѣ мъгли,
Въздуха се растворява
И се пълни съ миризми.